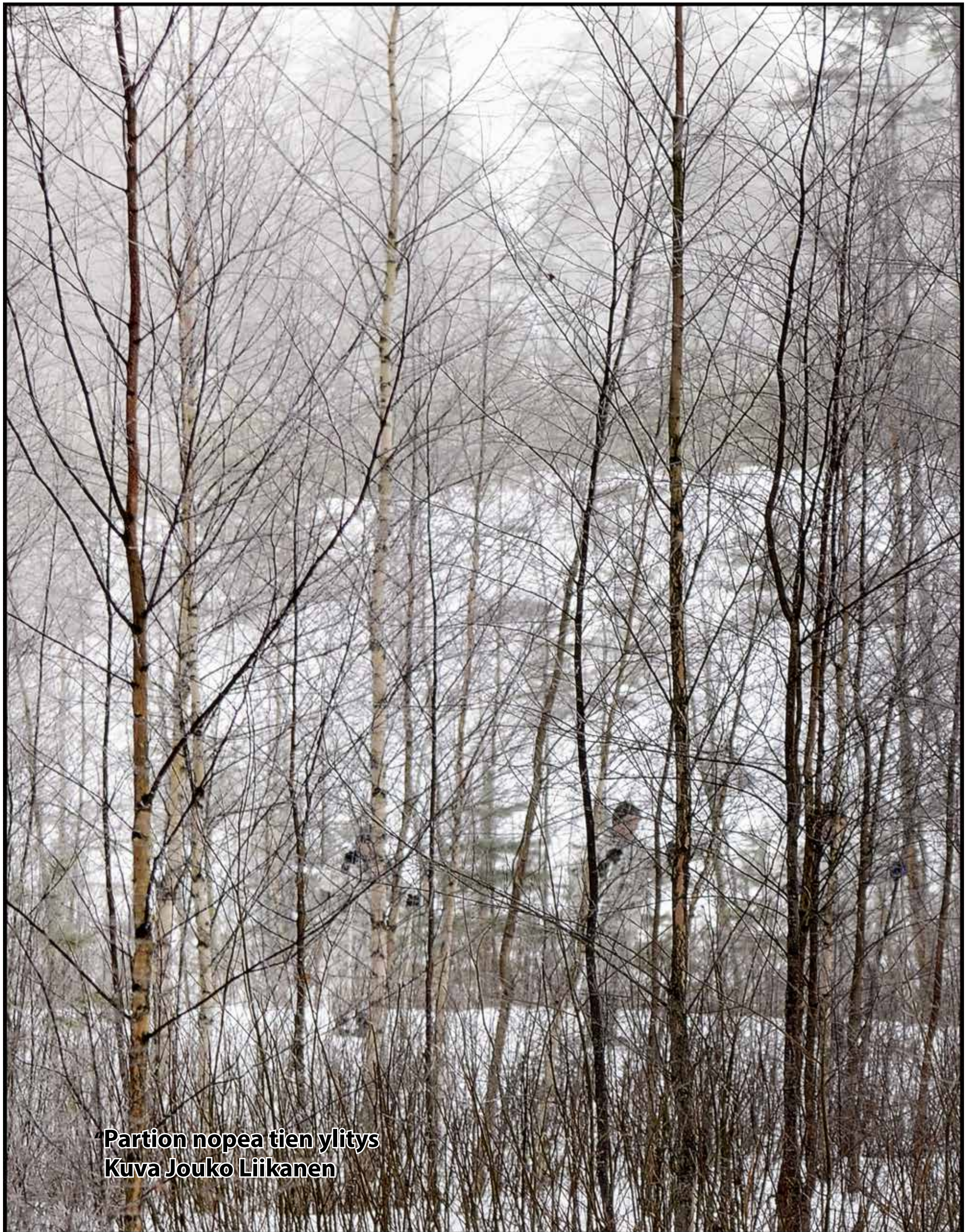

POHJANMAAN MAANPUOLUSTAJA

N:o 1
Maaliskuu
2019

Partion nopea tien ylitys
Kuva Jouko Liikanen

Maanpuolustustahto hakee suuntaansa

Mieleen nousee ristiriitaisia ajatuksia, kun on seurannut julkista keskustelua ja tehty-
ä tutkimuksia suomalaisten
maanpuolustustahdosta. Toi-
saalta varusmiesten keskuu-
dessa suoritettua kyselyissä
on saatu hyviä tuloksia, toi-
saalta taas ollaan huolestuneita
suomalaisten ”romahtaneista”
asenteista. Maanpuolustustie-
dotuksen suunnittelukunnan
MTS:n laajan kansalaiskysely-
n mukaan maanpuolustusta-
hto on alimmillaan 30 voote-
en. Onko oikeasti otettu
takapakkia vai onko kyseessä
vain tilapäinen notkahdus?
Myönteisyys ilmenee varus-
miesten maanpuolustustahтона
ja tyytyväisyytenä esimiehen,
mikä näkyy loppuvuonna 2018
reservin siirtyneiden keskuu-
dessa tehdyissä arvioinneissa.
Kotituneiden varusmiesten
maanpuolustustahto on niin-
kin korkealla tasolla kuin 4,2
asteikolla yhdestä viiteen.
Keskitehtäneiden lukema
on 3,7. Arvio kantahenkilö-
kunnasta sai korkeimman kes-
kiarvon 4,3 varusmiesten lop-
pukyselyssä. Palautteissa on
huomattu, että jo allokalla on
positiivisia ennako-odotuksia
ja halu suoriutua palveluksesta
hyvin.
Kielteistä ja erityisen huos-
tuttavaa on nuorten, alle
25-vuotiaiden, maanpuolus-

ustahdon heikkeneminen. Tutkimuksen mukaan enää 66 prosenttia suomalaista on sitä mieltä, että jos Suomeen hyökättään, niin suomalaisten on puolustauduttava aseellisesti kaikissa tilanteissa, vaikka tulos näyttäisi epävarmalta. Yllättävää, koska asepalvelusta päättäneet n. 20-vuotiaat kuuluivat tähän ikäryhmään. Vai onko asenteiden muutos seurausta vuorovesien käänteisestä kulttuurishokista, kun on siirrytty enemmän yhteiskunnan armoille ja kohdattu esim. työttömyys ja itsenäisen elämän vaatimukset? Kaupungistumisen ja perherakenteiden muuttumisen seurauksena yhä useammalta nuorelta puuttuu omakotitalon koketus sota-aikaan esimerkiksi isovanhempien kertomusten kautta. Mummojen ja papojen tarinat ovat sitä hiljaista tietoa, joka välittyy sukupolvelta toiselle. Myös perinne-, reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöt tekevät omaa arvokasta työtä, mutta se ei yleensä saavuta yksilökeskeistä ja kiireistä nykyilmestä. MPK:n Kakkolan koulutuspaikka järjesti 16.3. Maanpuolustustahdon taustatekijät ennen ja nyt -kurssin, jonka aikana pohdittiin juuri tätä perinnetiedon ja tärkeimpien arvojen kartoittamista.

ta omalle lähipiirillemme, varsinkin nuorillemme.

Suomalaiset tukenut yleisellä asevelvollisuussjärjestelmällä on edelleen vahva, vaikka sekin on laskenut jo alle 80 %:n. Ammattiarmeija ei ole saanut kannatusta laajemmalti, mutta tasa-arvoikeskustelu on nostanut viime aikoina pinnalle ajatuksen kansalaispalvelusta. Perusteluna on esitetty ajatus, että Suomen puolustuskysymyksen kannalta olisi tärkeää saada ikäluokkien parhaimmat käyttöönsä puolustusvoimien käyttöön. Muutokseen on perusteet, ja varmasti moniarvoisuuden yhteyksistämme äänekkäämmät tahot tulevat edistämään tätäkin keskustelua. Mutta kuten tunnettua, myös ulkopoliset tahot ovat kiinnostuneita sisäisten asioiden ja pyrkivät vaikuttamaan niihin, varsinkin näin vaalien alla. On vaarana, että ulkoisen paineen asistimisen alla mielipielet horjuvat ja kallistuvat vaikuttajatahtien haluamaan suuntaan.

Maanpuolustustahto on pitkäikäistä, että jokainen voi kokea Suomen puolustamisen arvoiseksi maaksi. Nyt on vain huolehdittava työllisyydestä, mahdollisuuksista koulutautua ja ehkäistä syrjäytymistä. Onko tämä liian iso urakka yhteiskunnallemme, vai voiko yksittäinen ihminen, reservi-

läinen, tehdä jotain?

Kyllä voi, ja helpoin se on aloittaa omasta lähipiiristä, reserviläis- tai vapaaehtoisesta maanpuolustusyhdistyksestä ja sen tarjonnasta. Mennään itse mukaan, kutsutaan muita, tuodaan kaverikin, tehdään yhdessä, vaikutetaan. Tarjotaan mahdollisuus liittyä ja harrastaa, yhdessä tekemisen on matala kynnyks. Säännöllinen toiminta pitää mielenkiinnon

yllä, energiaa saa purkaa.

Pehmeillä arvoilla on myös maanpuolustustahtoa kohottava vaikutus. Liikutaan perheen kanssa luonnossa, käydään laavulla paistamassa makkarat, pidetään kunnosta huolta, pistäydytään taidenäyttelyssä tai konsertissa lasten kanssa - syntyy tahtoa kokea lisää, saada sitä mitä meille vaapasa maassa kuuluu, osallistua

ja vaikuttaa maamme ja sen ihmisten hyväksi. Maanpuolustustahto syntyy koetun ja opitun kautta. Käykääpä joku päivä läheistenne kanssa vaikkapa sankarihautausmaalla, viekää kukka tai kynttilä mennessänne...

Päätoimittaja

Eduskunta hyväksyi vapaaehtoisen maanpuolustuksen kehittämislait

Eduskunta hyväksyi 7.3.2019 vapaaehtoisen maanpuolustuksen lakipaketin, jonka tarkoituksena on kehittää vapaaehtoisista maanpuolustusta ja vahvistaa sen asemaa paikallisuolustuksessa.

Vapaaehtoisen sotilaallisen koulutuksen antaminen siirtyi Puolustusvoimien tehtäväksi. Maanpuolustuskoulutusyhdistystyt kehitetään organisaationa, joka antaa poikkeusolojen osaamista ja sotilaallista valmiuksia palvelevaa koulutusta sekä varautumis- ja turvallisuuskoulutusta. Sen tehtävänä on myös varusmiespalvelukseen liittyvän tutustumistoinnin järjestäminen.

Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen koulutuksesta kehitetään nousujohtainen kokonaisuus, joka tukee Puolustusvoimien sotilaallista koulutusta. Vapaaehtoisille reserviläisille tarjotaan jatkossa aiempaa parempi mahdollisuus opetella yksittäisen sotilaan perustaitoja ja hankkia uutta osaamista, joka voi johtaa poikkeusolojen eri tehtäviin Puolustusvoimien joukoissa.

Vapaaehtoisten osaamista ja aktiivisuutta hyödynnetään aiempaa enemmän Puolustusvoimien antaman koulutuksen

tukemisessa. Maanpuolustus-
koulutusyhdistyksen uudeksi
tehtäväksi säädetään asepal-
velusta suorittamattomille yli
16 vuotta täyttäneille suun-
nattun varusmiespalvelukseen

liittyvän tutustumistoiminnan järjestäminen. Täysi-ikäisille naisille, jotka eivät ole suorittaneet asepalvelusta, kehitetään mahdollisuutta tutustua varusmiespalveluksessa annet-

Esityksessä muutetaan vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta annettua lakia, ampuma-ase-lakia, työturvallisuuslakia ja rikoslakia.

Eduskunnan hyväksymät lait
vi edään seuraavaksi tasavallan
presidentin vahvistettaviksi.
Lait on tarkoitettu tulemaan
voimaan 1.1.2020.

**Puolustusministeriön
tiedote 07.03.2019**

Nimityksiä Pohjanmaan maanpuolustuspiirissä

Koulutuspäällikkö Jari Myllymäki
0500 265 147
jari.myllymaki@mpk.fi

Kokkolan koulutuspaikan
sotilaallisia valmiuksia
palvelevan koulutuksen suunnittelu,
ohjaus ja toteuttaminen

Koulutuspäällikkö Petri Uurainen
040 412 2529
petri.uurainen@mpk.fi

Vaasan koulutuspaikan
koulutusmateriaalin hallinnointi,
sotilaallisia valmiuksia palvelevan
koulutuksen ohjaus ja toteuttaminen

Pohjanmaan maanpuolustuspiiri

Piiripäällikkö Jani Pikkarainen
050 553 6828, jani.pikkarainen@mpk.fi

Koulutussihteeri Rhea Nykvist
0400 395 909, rhea.nykvist@mpk.fi

www.instagram.com/mpkpohjanmaa

Kokkolan ja Vaasan koulutuspäälliköt

Koulutuspäällikkö Toni Puutio
040 177 3414, toni.puutio@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Hannu Maunula
040 486 4200, hannu.maunula@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Kari Rönqvist
040 527 0712, kari.ronqvist@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Pauli Salo
040 167 7333, pauli.salo@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Toni Alho
044 506 6366, toni.alho@mpk.fi

Koulutuspäällikkö Juha Möttönen
040 543 3754, juha.mottonen@mpk.fi

PAUHA19 KOHTI SOVELTAVAA PAIKALLISPUOLUSTUSHARJOITUSTA

Puolustusvoimien tilaamaan sotilaalliseen koulutukseen osallistuvat paikallisjoukkojen reserviläiset. Koulutusaiheina ovat mm. tukialueen taistelutekniikka. Aiempien vuosien tukialueen taistelun koulutusmoduleilla on kartutettu paikallisjoukkojen osaamista omassa toimintaympäristössään, ja PAUHA19-harjoituksessa tuota osaamista mitataan ensimmäistä kertaa MPK:lta tilatussa koulutuksessa. Painopiste on soveltavassa toiminnassa, jossa mitataan paikallisjoukkoihin sijoitettujen reserviläisten osaamistasoa ja kartutetaan johtajien käytännön johtamistaitoa. Samalla soveltava harjoitus valmentaa joukkoja syksyllä Seinäjoella järjestettävään paikallispuolustusharjoitukseen. Toiminnan arvioinnissa on merkittävässä roolissa KASI -taistelijasimulaattorilaitteisto, ja toimintaa arvioivat ja palautetta antavat ne MPK:n kouluttajat, jotka ovat aiemmin toimineet kursseilla kouluttajina niissä aiheissa, joita nyt sovelletaan käytäntöön.

Muita osin PAUHA -harjoitus on ennaltaan. Reserviläisten sotilaallisia valmiuksia kehitetään esikunta-, huolto- ja kuljetustoimintaan sekä eloonjäämiskoulutukseen liittyvillä kursseilla. Varau-

Yksi uudistuneen harjoituksen pää tavoitteista on reserviläisjohtajien johtamiskokemuksen kartuttaminen. Kuva Jouko Liikanen

tumisen ja turvallisuuden koulutuksen suurimpana kohderyhmänä ovat nuoret. Kursseilla harjoitellaan mm. alkusammutus-, ensiapu- ja maastotaitoja. Lisäksi nuoret tutustuvat puolustusvoimien toimintaan.

Harjoituksen kouluttaja- ja järjestelytehtävissä toimivat MPK:n koulutus- ja tukitehtäviin sitoutuneet vapaaehtoiset. Harjoituksen johto- ja tukitehtävissä toimii paikallisjoukkoihin sijoitettuja reserviläisiä. Heidän tehtävänsä on

suunniteltu sellaisiksi, että ne palvelisivat mahdollisimman hyvin heidän valmiuksiaan toimia omassa sodan ajan tehtävissä.

MPK Pohjanmaa
Piiripäällikkö
Jani Pikkarainen

Noin 100 reserviläistä varustetaan KASI -taistelusimulaattorilaitteistoilla. Laitteisto antaa lahjomattoman palautteen niin joukon kuin yksittäisen taistelijan toiminnasta taistelutilanteissa. Kuva Pasi Lindroos

Eloonjäämiskoulutusohjelman toinen osa keskittyy talviselviytymiseen haastavissa olosuhteissa. Kuva Jani Hantula

Yksi uudistuneen harjoituksen pää tavoitteista on reserviläisjohtajien johtamiskokemuksen kartuttaminen. Kuva Jouko Liikanen

KASI-, eli Kaksisuuntainen simulaattorijärjestelmä on merkittävässä roolissa tämän vuoden PAUHA -harjoituksessa. Aiemmin järjestelmää on käytetty tässä mittakaavassa RAN-NIKKOMYRSKY -harjoituksissa. Kuva Pasi Lindroos

IDPA-ammunnan lyhyt oppimäärä

Laji laajenee kulovalkean tavoin

Viime vuosien aikana IDPA on edennyt vauhdilla maassamme. Uusia klubeja perustetaan, ja lajijaostoja liitetään olemassa oleviin ampumaseuroihin. Kyseessä on skenaariopohjainen ampumalaji, jonka juuret ovat USA:ssa. Laji on kehitetty 1996, kun havaittiin practical-ammunnan vieraantuneen juuristaan. Merkittävin kehittäjä on ollut practicalin-kin puolelta tuttu aseseppä Bill Wilson. Tällä hetkellä jäseniä on noin 25 000 70:ssä maassa.

Pohjanmaalla historia juontuu vuoteen 2011, jolloin MPK:n puitteissa pidettiin Vaasassa lajin perehdytyskurssit. Samalla toteutettiin yhdysvaltalaisen International Mobile Training Teamin perustajan, Monte Le Gouldin, pitämänä tuomarikoulutus. Tämän jälkeen Vaasassa on toteutettu perehdytys- ja tuomarikursseja säännöllisesti tarpeen mukaan.

Kotimaan Glock Cup

Kansallinen kilpailutoiminta on erittäin aktiivista. IDPA:n päämajasta hankitaan asemakuvauksen hyväksyntä sanktioituille kilpailuille, mutta seurakohtaisia kansallisia kisoja pidetään ilman tätä hakemusta. Jo muuttaman vuoden ajan on Suomessa kilpailtu Glock Cupissa, missä maahantuojan lahjoittama Glock-pistooli arvotaan vuosittain kaikkiin osakilpailuihin osallistuneiden kesken. Suurimmat kilpailut Suomessa ovat avoimet Pohjoismaiden ja Suomen mestaruuskilpailut. Näihin lajiharrastajia on tullut USA:sta, Lietuasta, Itävallost, Italiasta, Sveitsistä ja Ruotsista. IDPA-yhteisö on maailmanlaajuisuinen, ja varsinkin Euroopan kilpailuissa kotimaan ampujat käyvät aktiivisesti.

Laji haastaa keskittymiskyvyn

Rajallisesta tutustumisesta johtuen kilpailuasema on saatava alitajuntaan hyvin nopeasti. Koska taktisista syistä

Osuma-alue on 0 aikasakkoa. Seuraavasta vyöhykkeestä tulee lisäaikaa yksi sekunti ja laitaosumasta 3 sekuntia laukausta kohti. "Metsäkukkaa" rokottaa viidellä lisäsekunnilla.

Käytännöllisyys taululla

Säännöt edellyttävät käytännöllisten varusteiden käyttöä, jolloin kannetaan perinteisiä koteloita eikä practical-ammunnan tapaan "telineitä". Liipastaskuja on rajallinen määrä, ja tarvayön sijaan käytetään tavallista vyötä. Kilpailuasemaan tutustuminen on myös erilainen prosessi kuin practicalissa. Ennen ampumasuorituksia ratatuomarin johdolla käydään aseman läpi kootusti, jolloin kilpailijat voivat kokeilla eri ampuma-asennot ja katsoa taulujen paikat, mutta "himmasta" sisarajain tavoin ei sallita.

Lajissa käytettävien patruunoiden on läpäistävä myös voimakkeroinluokitus. Laskenta-kaava, luodin paino kerrottuna luodin mitatulla nopeudella ja saatu tulos jaetaan 1 000:lla.

Säännöt määrittävät lajin luonteen

IDPA:n kilpa-stageilla edellytys on tilanteenmukainen toiminta, mikä pohjautuu asemakuvaukseen. Vaikka IDPA lajia tuntemattomalle näyttää practical-ammunnalta, on kyseessä suorittajan kannalta tyystin eri laji. Kilpailuasemilla voi olla rajoittamaton laukaussäätö tai se voi olla rajoitettu. Jälkimmäistä practical-ammunta ei enää tunne. Rajoitettu laukaussäätö johtaa siihen, että jokainen laukaus on tarkkaan tähdättävä, koska ylimääräisistä tulee aikasakkoa.

Pistelaskenta tapahtuu siten, että ampujan saaman suoritusajan päälle lasketaan sakkottoman 0 -osuma-alueen ulkopuoliset osumat ynnättyinä mahdollisilla toimintavireillä. Tarkoituksena on tieteenkin se, että suorituksen pitää olla mahdollisimman nopea, mutta osumatarkkuuden ehdottoman hyvä. Liikemäärä on myös rajoitettu suoritusalueella. Mikäli ampujan toiminta on vastoin asemakuvauksen edellyttämää taktiikkaa, voi siitä seurata kolmen, 10:n tai 20:n sekun-

Carry Optics on lisätty ikänäköisten iloksi. Tyypillisin suojavaatetus on "viiskystoista" taktinen liivi.

nin lisäaikasakko. Kilpailuissa on aina skenaariopohjaisten asemien lisäksi perusammuntaa mittaavia standard-asemia. Jälkimmäisissä pyritään testaamaan ampujan kykyä suoriutua tilanepohjaisilla asemilla käytettävistä ampu-

malla kädellä ei yli 10 metrin etäisyyttä eikä heikommalle kädelle yli 7 jaardin pidempää matkaa saa vaatia. Samoin yläneliöön ei ammuta skenaario-asemilla yli 10 jaardiin, eikä perusammuntaa mittaavilla asemilla yli 15 jaardiin.

Luokitukset

Virallisia käsiaseiluokkia on kuusi, joissa kilpailaan myös revolvereilla ja taskuasemilla. Lisäksi erikoisluokkia on tarjolla myös pistoolikarbiineille ja optiikalla (carry optics) ampuville. Nykyisissä toiminta-ampumalajeissa juuri-kin käsiaseihin asennettavat pienet reflex-tähtäimet ovat valtaamassa alaa. Tämä on pelkästään erinomainen asia, ajatellen meitä kaikkia toiminta-ammuntaa harrastavia mutta ikänäköä potevia.

Lajiin kuuluu myös ampujien luokittelu ampumataidon mukaan, mikä mitataan tasoammunnalla. Lopputuloksissa huomioidaan näin ollen "parhaat vertaistensa joukossa".

Laji sisältää myös alakategorioita kilpailun johtajan harjoituksen mukaan käytettäväksi.

Näihin on saatu nyt lisättyä IDPA HQ:n hyväksymänä tänä keväänä kansallinen "High Reservist" alakategoria, jossa voidaan ampua sotilasvarustus päällä. Tämä sallii reiskoteiloita, varustevoimia ja -liivejä hankkineita testaamaan osaaamistaan keskenään

Liivit päällä

IDPA edellyttää tilanepohjaisilla ampuma-asemilla varusteet verhoavan asusteen käyttöä, jolloin valtaosa ampuu "liivit" päällä. Liivillä suoritetaan ampuma-asemalla taktisen lippaan vaihdon, vajaa lippa laitetaan päällä olevan liivin taskuun. Tämä vaatii myös erityistä harjoittelua, jotta liikkeen aikana lippa ei putoa maahan. Patruunoita sisältäviä lippaita ei saa jättää taakseen ilman aikasakkoa muun kuin häiriön sattuessa. Säännöt määrittävät asian siten, että ennen viimeistä laukausta pudonnut patruunoitu lippa on poimittava mukaan. Pääsääntöisesti ase ammutaan tyhjäksi "slide lock" -tilaan, jolloin tyhjän lippaan saa pudottaa. Kilpailutaktisesti joutuu tarkkaan miettimään, kumman tavan valitsee omaan suoritukseen. Molempia tapoja on kuitenkin alhaisella harjoiteltava asuste päällä.

Pähkinänkuoressa

IDPA:ssa on osattava ampua perusaseilla mahdollisimman nopeasti lisäaikaa synnyttämättömälle osuma-alueelle. Tämä yhdistettynä asemakuvauksen määrittämään toimintavaatimukseen tekee lajista muiden toiminta-ammuntalajien rinnalle erilaisen vaihtoehdon. Säännöt korostavat myös "IDPA-liivijengin" yhtenäisyyttä. Vaatimuksena on "fellowship", minkä johdosta stageilla mitellään rehdin tosissaan, mutta muuten on hyvä pöhinä ja leppoisa ilmapää. Lajista kiinnostuneet voivat ottaa yhteyttä: hannu.maunula@netikka.fi

Teksti ja kuvat:
Hannu Maunula
(International Point ofContact)

SRA-aktiiveille ja taktisesta ammunasta kiinnostuneille on tarjolla "High Reservist" alakategoria.

Venäjä – mysteeriin kääritty arvoitus salaisuuden sisällä

Sukhoi Su-27. Kuva: Jouko Liikanen

Venäjän viime vuosien toiminta on ihmetyttänyt niin Suomessa kuin muissakin länsimaissa. Krimin valtaus, Yhdysvaltain demokraattipuolueen hakkerointi ja epäilty vaalivaikuttaminen ovat esimerkkejä toimista, joihin normaalissa valtioiden välisessä kanssakäymisessä ei olla totuttu. Miksi Venäjä kuitenkin toimii näin?

Venäjän tai minkä tahansa muun valtion toimintaa voidaan selittää strategisen kulttuurin teorialla. Se on saanut alkunsa 1970-luvun Yhdysvalloissa, kun yhtäältä piti selittää Yhdysvaltain tappiota Vietnamin sodassa ja toisaalta ymmärtää Neuvostoliiton harjoittamaa pelotepolitiikkaa.

Teorian keskeisin sisältö on se, että jokaisella valtiolla ja valtiojohdolla on oma tapansa tulkita ja analysoida erilaisia turvallisuuden ilmiöitä ja reagoida niihin. Tähän liittyy mm. se, kuinka valtion johto näkee vihollisen, uhat, kriisin, voiman käytön kriisissä ja näiden roolin osana ulkopolitiikkaansa. Tämän perusteella määrittävät ne strategiset vaihtoehdot, joiden perusteella valtio vastaa kokemaansa uhkaan.

Venäläisen strategisen kulttuurin ja sitä kautta Venäjän nykyisten toimien taustalla on maan pitkä ja monipolvinen historia. Siitä voidaan erottaa kuusi historiallista kautta ja kerrosta, jotka ovat muovanneet Venäjän sellaiseksi, kuin se on nykyään. Näiden kerrosten kautta venäläisyyteen ovat tulleet mm. ajatus slaavilaisesta yhtenäisyydestä, ehdoton kuuliaisuus suhteessa esivaltaan ja personoitu yksinvalta sekä aggression ja korruption

pitäminen luontevina ja hyväksyttävänä toimintatapoina.

Venäjän kehittyminen suurvalaksi 1700- ja 1800-luvuilla oli sekin merkittävä venäläistä strategista kulttuuria muovannut kehityskulku. Ensimmäisen maailmansodan jälkeen Venäjästä tuli Neuvostoliitto, joka selvisi toisesta maailmansodasta yhtenä voittajista kärkien kuitenkin suunnattomat inhimilliset ja taloudelliset tappiot.

Toisen maailmansodan jälkeinen kylmä sota sekä voima- ja geopolitiikka loivat Neuvostoliitosta supervallan, jonka aseman nyky-Venäjä katsoo perineensä. Toisaalta toinen maailmasota muistutti Venäjän alueen suojattomuudesta: alavalla maalla ei ole länsiosissaan mitään luonnollista maantieteellistä suojaa, ja sinne on ollut helppo hyökätä.

Venäjä on myös perinteisesti pelännyt sitä, että sinne hyökätään. Pelko on peräisin jo mongolien ajoilta 1200- ja 1300-luvuilta, ja sitä ovat vahvistaneet niin Napoleonin kuin Hitlerin sotaretket. Yhdessä venäläisen sotilaallisen ajattelun peruskivistä onkin muodostunut ajatus siitä, että taistelut kannattaa mahdollisuuksien mukaan käydä jossain muualla kuin Venäjän alueella. Tämä heijastuu mm. venäläisessä etupiirijattelussa, johon liittyen Venäjä on pyrkinyt mm. estämään Ukrainan lähenemisen EU:n ja NATO:n kanssa toteuttamallaan sotilaallisilla operaatioilla. Myös talvisodassa oli Neuvostoliiton kannalta kyse ennen kaikkea etupiirin varmistamisesta.

Suurimmalle osalle venäläi-

sistä televisio on tärkein viestinväline, mistä johtuen maan hallinto käyttää sitä propagandan levittämiseen. Venäläisen narratiivin mukaan Venäjä on linnake, jota uhkaavat sitä piirittävät vihamieliset voimat – ennen kaikkea länsimaat ja NATO. Lännen kanssa ollaan jatkuvassa geopolitiisessa sodassa, jossa vihollinen on paitsi Venäjän porteilla, niin osittain myös niiden sisäpuolella esimerkiksi konservatiivisia venäläisiä arvoja uhkaavan länsimaisen kulttuurin muodossa. Kansalaisille kerrotaan, että ainoastaan Venäjän nykyjohto pystyy suojelemaan sitä. Näin toimien johto pyrkii varmistamaan oman asemansa säilymisen tai vahvistumisen.

Ajatus meneillään olevasta geopolitiisesta sodasta oikeut-

taa venäläisten mukaan myös mahdollista ehkä myös ennen, että esimerkiksi Venäjän nakoida. Yhdysvaltalainen sotilastiedustelu G(R)U käyt- huippudiplomaatti George F. tää toiminnassaan keinoja, joi- Kennan totesi jo vuonna 1946 ta ei yleisesti pidetä sopivina ”Kremlin neuroottisen näkerauhan aikana. Viime aikojen myksen maailman asioista tunnetuin esimerkki tällaisesta pohjautuvan perinteeseen ja toiminnasta on yritys surmata väistönvaraiseen turvattomuuden tuntee-

nen Venäläisen strategisen kult- Kirjoituksen otsikko on tuurin tunteminen on tärkeää Churchillin Venäjää kuvaava itänaapurimme toiminnan ym- lausuma radiopuheesta vuom- märtämiseksi. Venäjä ei mo- delta 1939.

nestikään toimi länsimaiden näkökulmasta rationaalisesti, Kirjoitus perustuu FM, eversti mutta venäläisen strategisen (evp) Martti J. Karin Jyväskylän yliopistossa joulukuun minta saattaakin olla täysin alussa pitämään yleisöluenperustelua. Kun tämän ym- toon ”Venäjän strateginen märtää, Venäjän toimia on kulttuuri – miksi Venäjä toimii

niin kuin se toimii”, joka on osa Jyväskylän yliopiston yleisöluentoa sarjaa ”Hybridivai- kuttaminen ja turvallisuus”. Luennon voi katsoa tallenteena osoitteessa rjuu.fi/xa9. Luentosarja jatkuu 15.4.2019 klo 16.00 yliopiston Agora-rakennuksessa, osoite Mattilanniemi 2. Martti J. Kari on entinen Puolustusvoimien apulaistiedustelupäällikkö, joka työskentelee nyt yliopistonopettajana Jyväskylän yliopistossa ja valmistelee väitöskirjaa Venäjän strategisesta kulttuurista ja sen kybermaailmassa kokemista uhkakuvista.

Panu Moilanen

RA-86900, Russian Federation Air Force Ilyushin Il-76MD. Kuva: Jouko Liikanen

Kuka tukee? Logistiikan ja huollon suunnittelu vaatii aikaa ja yhteistyötä

Maavoimat 17.3.2019

Northern Wind 2019 -harjoitukseen osallistuu joukkoja neljästä Maavoimien joukko-osastosta, yhteensä yli 1 500 henkilöä ja noin 500 ajoneuvoa. Ruotsissa järjestävässä harjoituksessa Maavoimien osasto onkin lähihistorian suurin. Logistiikan ja huollon suunnittelulla varmistetaan, että joukot kykenevät aloittamaan ja suorittamaan tehtävänsä suunnitellusti. Kansainväliseen harjoitukseen osallistuminen edellyttää merkittäviä etukäteisvalmisteluja Puolustusvoimien eri toimialoilla. Logistiikka mahdollistaa joukolle annetun tehtävän täydennyksissä, kunnossapidossa ja lääkinthuollossa. Tehtävän päätyttyä joukkojen taistelukyky palautetaan ja joukot siirretään seuraavaan tehtävään.

Kansainvälisen harjoituksen logistiikan ja huollon suunnittelu, valmistelu ja toimeenpääminen edellyttävät toimenpiteitä valtionhallinnosta aina harjoitukseen osallistuviin joukkoihin. Harjoituksen huollon onnistuminen edellyttää monen eri toimijan panosta. Osan vastuulla on harjoituksen huoltoon vaikuttavien sopimusten laatiminen, toinen vastaa huollon suunnittelusta ja kolmas huollon toimeenpanosta. Ulkomaille suuntautuvan harjoituksen suunnittelussa on tärkeä määrittää harjoitukseen osallistuva joukko ja sen tehtävä harjoituksessa. Kun joukon tukitarpeet ja huollon joukkojen kokoonpano on määritetty, voidaan suunnitella tuen toteutus. Joukkoja tuetaan pääsääntöisesti kolmella tavalla: harjoitukseen osallistuvien huoltojoukkojen tuella, isäntämaan antamalla tuella ja joukon ulkopuolisella tuella. Tuen tarpeeseen vaikuttaa joukkojen ja tehtävän lisäksi harjoitusalueen sijainti ja käytössä olevat siirtymistavat ja -reitit harjoitusalueelle. Tästä kokonaisuudesta muodostuvat harjoitusjoukon huollon tehtävät, tukipyynnöt isäntämaalle ja tukipyynnöt kolmansille osapuolille, jollaisia ovat esimerkiksi toinen joukko-osasto, kumppani ja kaupallinen toimija.

Northern Wind -harjoituksen logistiikan ja huollon suunnitteluun on osallistunut henkilöitä Maavoimien esikunnasta, Puolustusvoimien logistiikkalaitoksesta, Puolustusvoimien järjestelmakeskuksesta ja osallistuvista Maavoimien joukko-osastoista.

Joukkojen siirrot ratkaisevat onnistuneen tehtävän aloittamisen

Joukkojen keskittämisen tavoitteena on henkilöstön, kaluston sekä materiaalin siirtäminen harjoitusalueelle. Joukkojen keskittäminen valtion rajojen yli on ohjeistettu RSOM-prosessissa (Reception, Staging and Onward Movement), jossa on määritetty siirtoihin liittyvät vastuut ja velvoitteet.

Valtioiden rajan ylittäminen edellyttää etukäteen valmisteltuja asiakirjoja ja toimenpiteitä. Valmisteluihin vaikuttavat joukkojen siirtotavat - eli viettäminen joukot ja kalusto rajan yli maa-, meri-, rauta- vai ilmaitse. Valmisteluun vaikuttaa myös lähtö- ja tulomaan ympäristöterveyden tilanne. Joukkojen mukana ei saa kulkeutua rajojen yli esimerkiksi maaperässä olevia eläintaute-

ja, joten kaluston puhdistamiselle määritetään toimenpiteet ennen rajojen ylittämistä. Sotilas- ja siviiliviranomaiset valvovat rajanylitystä. Rajan ylityksen jälkeen siirrot jatkuvat suunniteltuja reittejä pitkin harjoitusalueelle, jossa henkilöstö, kalusto sekä materiaali kohtaavat ja joukko on valmis aloittamaan harjoituksen.

Huolto tukee tehtävän täyttämistä

Harjoituksen aikaisella huollolla ylläpidetään joukkojen kykyä toteuttaa tehtävänsä harjoituksessa. Huollon joukkojen tuki yltää huoltokompaniasta aina etulinjan iskevään yksikköön. Ruotsalaisten isäntämaatuki Suomelle muodostuu pääasiassa täydennyksistä, joista tärkeimpiä täydennettäviä kokonaisuuksia ovat elintarvikkeet, polttoaineet ja polttopuu. Kunnossapidon

harjoitustilanteeseen ja siihen liittyvien tehtävien täyttämiseen. Kansallinen tukios on myös yhteydessä harjoitus-kumppaneihin ja kerää havaintoja tulevaisuuden harjoitustoiminnan kehittämiseksi.

Huollon harjoitus ei lopu kotinpaluuseen

Harjoitustilanteen päätyttyä joukkojen taistelukyky palautetaan sellaiselle tasolle, että joukot kykenevät siirtymään takaisin kotivaruskuntiin ja jatkamaan toimintaansa. Joukkojen paluu kotivaruskuntiin toteutetaan pääpiirteittäin kuten harjoitukseen keskittämisenkin. Kansallinen tukios varmistaa, että isäntämaan tarjoama tuki on toteutettu sovittu mukaisesti ja hyväksyy vastaanotetun isäntämaatuken kulutuksen ja päättää näiltä osin harjoituksen tuketuusjärjestelyt isäntämaan kanssa.

Kotivaruskunnissa joukot täydennetään ja huolletaan seuraavan tehtävän edellyttämällä tavalla. Huolto on onnistunut, kun joukot tehtävän täytettyään kykenevät jatkamaan toimintaansa kotimaassa.

Maija Paasilasta uusi toiminnanjohtaja

Sotainvalidien Veljesliiton Keski-Pohjanmaan piirin toiminnanjohtaja on vaihtunut. Viime vuodet tehtävää hoitanut Marja-Liisa Kattilakoski on siirtynyt toiseen työhön ja piiri on saanut uuden toiminnanjohtajan. Tehtävään, joka on osa-aikainen, on valittu Maija Paasila. Piirin toiminnanjohtajan toimipaikkana on Kitinkannus ja toimialueena Veljesliiton Keski-Pohjanmaan piirin alue. Keski-Pohjanmaan sotainvalidipiirin hallitus kokoontui ennen joulua toiminnanjohtajan vaihtumisen merkeissä Kitinkannuksessa. Paikalla olivat sekä entinen että uusi toiminnanjohtaja. Tilaisuudessa muistettiin toiseen tehtävään

SV:n Keski-Pohjanmaan piirin hallitus kokoontui ennen joulua Kannuksessa. Yhteiskuvassa myös piirin entinen ja uusi toiminnanjohtaja.

siirtynyttä Marja-Liisa Kattilakoskea. Uusi toiminnanjohtaja Maija Paasila toivotettiin tervetulleeksi työhön sotainvalidien piirissä. Toiminta sotavammaisten parissa on hänelle tuttua jo entuudestaan. Piirin puheenjohtaja Esko Hirviniemi kiitti toisiin tehtäviin siirtynyttä Marja-Liisa Kattilakoskea työstä piirin sotainvalidien parissa ja hyväksi. Työ on tuottanut tuloksia. Tulevat vuodet tuovat muutoksia mukanaan. Siihen on varauduttu. Sotainvalidien ja heidän läheistensä määrä on vähentynyt, mutta tehtävää riittää.

Ilmari Luhtasela

Mietaan patikka kutsuu toukokuussa Kurikkaan

Vaasan Maanpuolustusnaiset järjestävät vuoden aikana monipuolista toimintaa, johon ovat tervetulleita kaikenikäiset tytöt ja naiset. Emma Koivisto huolehtii sopankeitoissa yhdessä Tuula Aution kanssa.

Maanpuolustusnaisten liiton vuoden jotos eli maastovaellus järjestetään tänä vuonna Etelä-Pohjanmaalla Kurikassa. Toukokuun 18.–19. pidettävän jotosen tapahtumakeskukse-

na on Miedon hiihtostadion. Hoppokulkuksessa maastossa lauantain reitti on noin 12 kilometriä ja sunnuntain noin 8 kilometriä. Kaikki rastipisteet tulevat olemaan mielenkiintoi-

sia toimintarasteja. Reitti kierretään 3-5 hengen partioissa. Osallistumismaksu on 40–60 euroa per henkilö riippuen ilmoittautumisajankohdasta. Hintaan sisältyy lauantaina

päivällinen sekä sunnuntaina aamupala ja lounas. Yöpyminen tapahtuu ensisijaisesti armeijan puolijoukkueiteltoissa perjantaista sunnuntaihin, ja pientä maksua vastaan voi yö-

pyä läheisen koulun lattialla. Jotoksen viimeinen ilmoittautumispäivä on 15.5.

Lisätietoja Vaasan Maanpuolustusnaisten puheenjohtajalta Raija Koivistolta, puh. 040 518 6639.

Huollon juhlaa ja arkea – kiltavieraat mukana

Kainuun Prikaatin kouluttaa varusmiehiä viidessä eri joukkoyksikössä viiteen eri aselajiin: jalkaväen, tykistön, viestin, pioneerin ja huollon tehtävissä. Kuopion Huoltopataljoona kouluttaa Kajaanissa huollon ja kuljetusalan erikoisosastajia ja antaa yhdistelmäajoneuvokoulutusta. Koulutusta annetaan kaikille pohjoisen Suomen joukoille Ilmavoimat ja Rajavartiolaits mukaan lukien. Tavoitteena on kouluttaa tehokkaita taistelijoita, joilla on lisäksi huollon eri toimialojen asiantuntemus.

Pitkä ja värikäs historia

Kuopion Huoltopataljoona vietti 57:tä perinnepäiväänsä helmikuun 22. päivä, kymmenen päivää varsinaisen perinnepäivän jälkeen. Pataljoonan perinteet juontavat aina vuoteen 1755 saakka, ja useiden vaiheiden, siirtojen, sotien ja Puolustusvoimien järjestelyjen seurauksena 12.2.1962 tämä silloisen Savon prikaatin pataljoona siirrettiin Kajaaniin, ja tästä päivästä on muotoutunut Kuopion Huoltopataljoonan perinnepäivä. ”Perinnepäivänämme kunnioitamme eri sodissa taistelleita perinejoutujamme ja niissä isämaatamme puolustaneita veteraaneja. Kunnia tehtävämme on jatkaa sukupolvien välistä perinteiden vaalimisen katkeamatonta ketjua”, mainitsi Huoltopataljoonan komentaja, everstiluutnantti Matti Sopanen, puheessaan prikaatin paraatitilaisuudelle monisatapäiselle juhla-alueelle. Kutsutuina paikalle perinnepäivän juhlallisuuksiin oli saapunut useampia kymmeniä kainuulaisia ja pohjoispuolalaisia yhteistyökumppaneita eri yrityksistä ja yhteisöistä, mukana myös kolmijäseninen Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Killan edustus.

Monipuolista tukea
Katselmuksen yhteydessä pitämässään juhlapuheessa evl Sopanen huomioi myös 1. Erillisen Autokomppanian kunniaakat ja myös lukuisat vaiheet ennen sen päättymistä Oulusta Kuopion Huoltopataljoonan osaksi. ”Kainuu Prikaatin ja Kuopion Pataljo-

Kuopion huoltopataljoonan komentaja, everstiluutnantti Matti Sopanen luovutti Eero Muhoselle ja Ari Ollille Oulun Autokomppanian kunniakirjoineen ansioista 1. Erillisen Autokomppanian hyväksi.

nan kehittämisen yhteydessä yksikkö on kokenut lukuisia muutoksia. Pataljoonan moninaiset perinteet kuvaavat hyvin sen nykyistä laajaa alueellista ulottuvuutta ja yhteistoimintakenttää.”

Puheensa osiassa pataljoonan henkilökunnalle evl Sopanen tiivistä sanomansa muutoksen välttämättömyyteen, mikä on kehittämisen edellytys. Kaikilla muutoksilla tavoitellaan positiivisia vaikutuksia, muuten jäädään polkemaan paikalleen. ”Vain muutos on varmaa. Tätä ilmentävät hyvin niin perinejoutujamme vaiheet kuin omakohtaiset kokemuksemme Puolustusvoimien rakennemuutoksista tai muista uudistuksista. Samalla, toiminnassamme ulospäin viestimme keskeistä rooliaamme, tuemme muita. Olemme muita varten. Niin sen kuuluikin olla, ja sitä meiltä odotetaan. Huoltoveli ja huoltosisar, tekee kaikkensa, jotta tuen tarvitsija saa käyttöönsä tarvitsemansa tuen, oikeassa paikassa ja oikeaan aikaan.”

Yhteydet siviilimaailmaan

Sotilaat ja siviilit tarvitsevat toisiaan, niin sodan kuin rauhankin aikana. Yhteyksien

Kutsuvierasosasto ja Kainuun Prikaatin ja Kuopion Huoltopataljoonan kantahenkilöstöä seurasi perinnepäivän katselmusta prikaatin paraatikentällä.

Huolto osaa myös taistella

Paikalle järjestäytyneille varusmiehille ja -naisille evl Sopanen painotti myös koulutuksen sotilaallista puolta. ”Tehtävästä ja sotilasarvosta riippumatta, huolto- ja autosotamies on ensisijaisesti taistelija. Sotilas, joka osaa taistelajan perustiedot ja -taidot, kuten aseiden tehokkaan käytön, osaa ampuu tarkasti, osaa toimia taistelutukentällä, osaa toimia ryhmässä sekä osaa pitää yllä toimintakykynsä kaikissa tilanteissa ja olosuhteissa, sekä johtajana osaa johtaa joukkoaan. Nämä muodostavat kivijalan huollon erikoisosastamiselle ja huoltotehtävien toteuttamiselle yksilöinä ja joukkona.” Peruskoulutuskauden jälkeen varusmiehet pääsevätkin syventymään huollon omiin erityisaloihin, ja johtajat harjaantuvat kouluttajina ja johtajina.

täytyy toimia, ja mitä kitkatomammin se tapahtuu, sitä paremmin siitä hyötyy kumpikin osapuoli. ”Yhteistyömme on välttämätöntä ja tukenne on korvaamaton. Jos huolto nähdään mahdollistajana, vastaavasti se ottaa Kuopion Huoltopataljoonalle tärkeä mahdollistaja. Ilman tukeanne, tavoitteisiini olisi vaikea päästä”, summasi Huoltopataljoonan komentaja Sopanen.

On palkitsemisten ja huomionosoitusten aika

Perinnepäivään kuuluvat palkitsemiset ja huomionosoitukset. Paraatin jälkeen kutsuvieraat ja Huoltopataljoonan henkilökunta olivat siirtyneet Hoikanhoon tiloihin juhlapäivätilaiselle. Kuopion Huoltopataljoonan komentaja, everstiluutnantti Sopanen, ja majuri Korhonen jakoivat tunnustusta ja palkintoja niin pataljoonan parhaalle kouluttajalle kuin huoltoveli- ja -sisarten edustajille. Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Killan Eero Muhosta ja Ari Ollia muistettiin Oulun Autokomppanin ansioista 1. Erillisen Autokomppanian hyväksi.

Yhteisöllisyyttä ja toverihenkä

Killan edustajat oli kutsuttu myös Huoltopataljoonan iltatilaisuuteen Invalidien Majalle Karankajärven rannalle. Kun juhlapuvut ja titelit on jätetty kasarmille, tämän päivän sotilas-yhteisö toimii vapaalla yhtä mutkattomasti ja toverillisesti kuin missä tahansa yrityksessä siviilimaailmassa. Ohjelma on vapautunutta ja huumoripitoista, ja työyhteisön hyvä henki näkyy tasa-arvoisena yhdessäolona. Talonväen ja vieraidenkin on luontevaa käydä keskusteluja, toisin kuin virallisissa tilaisuuksissa kravatti

kaulassa juhkakabineteissa. Killat toimivat yhdysytteenä Puolustusvoimiin muiden reserviläisjärjestöjen ja -yhdistysten tavoin. Yhteistyöllä on monia muotoja, niille on tilusta, mutta myös vastakaikua.

Kutsuvieraiden mietteitä

Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Killan pitkäaikainen vaimokuttaja Ari Olli muisteli, että yhteistyö 1.Er.AutoK:n kanssa alkoi yhteydenotolla tammikuussa 2003, ja ensimmäinen vierailu toteutui vuonna 2005. Tuona päivänä mm. kaikki ajoneuvot olivat heillä ajetta-

vana ja testattavana. Komppanian varapäälikkö kapteeni Peter Holm toimi päivän johtajana. Käytännön järjestelyt oli sovittu komppanian väepeli Timo Alangon kanssa puhelimessa. Hänen merkityksensä K-P:n Autokillan historiassa on ollut korvaamaton, sillä ilman häntä kiltta ei olisi näin tunnettu.

Ollin mukaan Kainuun Prikaatissa on vierailtu kotiuttamispäivinä, ja he ovat vuosien ajan palkinneet killan nimissä K-P:n Autokillan historiassa on ollut useita, viimeisimpänä Kuopion Huoltopataljoonan vuosijuhla helmikuussa 2019, pataljoonan komentaja, evl Matti Sopanen kutsunsa. ”Evl Sopanen kutsui meidät Oulussa 4.12.1944 perustetun 1.Er.AutoK:n 75-vuotisjuhliin 4.12.2019”, kertoi autokiltatoinnille vihkiytynyt Ari Olli. Eero Muhonen odotti kiltatointintaan mukaan nuorempia miehiä ja naisia. Näinä päivinä naiset ovat enenevässä määrin hyödyntäneet Puolustusvoimien heille tarjoamaa vapaaehtoista asepalvelusta, ja heitä on jo mukana perinteisessä reserviläistoiminnassa, miksei siis kiltatoiminnassakin. Myös Ari Ollin mielestä tällä hetkellä maanpuolustukseen tarvitaan uusia ja erilaisia kuviota. Muutos on kehittämisen edellytys, sanoi evl Sopanenkin juhlapuheessaan.

Teksti ja kuvat: Jouko Liikanen, suorat lainaukset evl Sopanen juhlapuheesta.

Kuopion Huoltopataljoonan tunnuslukuja: Palkattua henkilöstöä 100, noin 300 varusmiestä/saapumiserä, erilaisia ajoneuvoja useita satoja, vuositulolla 1 700 erilaista ajolupaa tai ajokorttia, rahdin käsittelyä yli 3 000kpl, varastopalveluita lähes 30:n viikonlopun aikana, yksittäisiä varusvaihtoja 73 000 kpl ja varustepyykkiä yli 400 tonnia vuodessa.

Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Killan isäntänä toimi Kuopion Huoltopataljoonan kuuluvan 1. Erillisen Autokomppanian päällikkö, kapteeni Antti Kilpeläinen.

Tammisunnuntai muistuttaa vapaudesta ja vastuusta

Kapteeni, sotatieteiden tohtori Antti Parosen juhlapuhe Tammisunnuntaina 27.1.2019 Kannuksessa

Vietämme tänään muistojuhlaa, joka merkitsee yhden kansallisen vapaustaistelumme alkamista. Minulle on suuri kunnia tulla Viipurissa kotinsa menettäneen karjalaisevakon lapsenlapsena puhumaan maamme itsenäisyyden eteen eri aikoina uhrinsa antaneen seutukunnan sydänmaille.

Kiitän lämpimästi tästä kunniaista.

Tammisunnuntai merkitsee monille jälkimaailman historian kirjoittajille ongelmallisen aikakauden alkamista ja muistamista. Kuvaavaa on, että kevään 1918 tapahtumille omana aikanamme yksi merkittävimmistä haasteista on ollut löytää nimi, joka kuvaa tapahtumia, ei mahdollisimman oikean suuntaisesti, vaan siten että sen käyttö ajaisi kulloisiakin omia intressejä tai vaihtoehtoisesti ei loukkaisi ketään. Tämä toimi on luonnollista aikana, jolloin esimerkiksi Suomen naisten roolia vapauden vartiossa tunnustavaa ja juhlistavaa Lotta-patsasta ei saada pystytettyä suomalaisen kaupunkiin, joka sekin on kantanut uhrinsa isänmaalle.

Toki toisenlaistakin viestiä kuuluu maassamme. En jaksa uskoa Kokkolaa puuhattavan suojeluskuntalaistapahtumien saavan vastuulta osakseen.

En suunnitellut tässä yhteydessä kuitenkaan keskittyväni pohtimaan Vapaussodan nimeä. Yhtäältä siksi, että aihe lieene kalluttu loppuun ja myös siksi, että Tammisunnuntain vietäminen ei tarkoita hirtmuiden kunnioittamista eikä veljessodan juhlimista. Se on yksinkertaisesti mainitun vapaustaistelumme alkamisen muistamista. Toki tapahtumat johtivat itsenäisyyden saavuttamiseen ja omaan vapautemme määrittelyä kansallisen kohtalomme, mutta aivan vastaavasti pitivät sisällään sellaisia tekoja, joiden haavojen umpeutumiseen on

edelleen annettava aikaa. Olihan niin, että Venäjän kansankomissaarien neuvosto oli tunnustanut Suomen itsenäisyyden, mutta maassamme oli edelleen venäläistä aseväkeä. Mikäli Tammisunnuntaita ha-luttaisiin viettää jostakin muusta syystä, kuin vapauden puolesta taistelemisen muistoksi, olisi syy sotilaalle helppo löytää. Voisimme muistaa esimerkiksi Mannerheimin tempaamaa aloitetta tuolloin riisua venäläisen sotavoima rauhanomaisesti aseista; onhan niin, että maassa on aina armeija, joko oma tai vieras.

Kokonaan toinen asia on miten suhtautua punakaartien toimintaan samaisena tammikuuisena päivänä vuonna 1918. Tässä asiaa voitaisiin selittää, ei vain parhain päin tämän tilaisuuden henkeen sopien, vaan aikalaisia tunteja tulkiten. Siinä missä eversti (evp.), edustamani yliopiston kuniattohtori Sampo Ahto lausui tammisunnuntaina 2008 pitämässään ja omaa elämäänsä internetissä vietämään alkanessa puheensa olevansa yllätynyt laimattessaan Josef Stalinia, uskallan minäkin yllättyä kuvattessani vuoden 1918 aikalaisten tilannetta Mao Tse Tungin sanoin. Hänen mielestään poliittinen ongelma, jollaisena kapinan kevään tapahtumia voi myös pitää, on sovitamaton vastakkainasettelun tila. Tämä sovitamattomuus taas Maon henkilöhistoriaa tarkastellen eittämättä tarkoittaa sodan ja konfliktin tilaa, jossa on voittajia ja häviäjiä. Näin on myös omissa kansallisissa vapaustaistelussamme. Maamme saavutti kansallisen vapautensa ja kapinaan nousseet punakaartit olivat poliittisen ongelman häviäjäsopuoli. Kenties Mao olikin oikeassa esittäessään:

”Vallankumous ei ole illallisuusjuhla, esseen kirjoitus, kuvan maalaus, tai kirjoituksen laatiminen. Se ei voi olla hienostunutta, verkkaista tai lempeää, hyvin lauhkeaa, ystävällistä, kohtelista, hillittyä tai jalo-mielistä. Vallankumous on kapina, väkivaltainen teko,

jossa yksi yhteiskuntaluokka kukistaa toisen.”

Hyvät kuulijat - Suomessa tämä vaan ei onnistunut. On kuitenkin selvä, että viimeistään vuonna 1939 oli aikalaisten tarkoituksenmukaista ja suorastaa välttämättä kääntää poliittinen ongelma päällelle ja hakea kansallista yhtenäisyyttä vaikka väkisin. Olihan edessä heikäläisille suomalaisille kamppailu Suomen olemassaolosta. Tämä kamppailu jatkui edelleen Jatkosodassa ja erityisesti kesän 1944 torjuntataisteluissa, joiden merkityksen ymmärtämiseksi ei tarvitse olla sotilaallinen nero käsittääkseen, että maa oli todellakin uhattuna tavalla, jota me jälkipolvet voimme vain etäisesti kuvitella.

Sama vapauden edestä käyty kamppailu jatkui koko Kylmän sodan ajan, vapauden vartiossa seistiin vain eri tavoin. Jälkikäteen ovat esimerkiksi Suojelupoliisin pitkäaikaisen päällikön Seppo Tiitisen kaltaiset tiedustelumiehet todenneet varjoissa ja kullissien takaa käydyin kamppailua diplomaattisin ja vähemmän diplomaattisin keinoin idän ja lännen risteyskohdassa, Helsingin muodostaeissa eurooppalaisten suurkaupunkien tavoin läntisten ja itäisten ideologioiden edustajien salaisten asiamiesten taisteluketä.

On tietysti tunnustettava, että vuodelta 1918 kumpuava pohdinta termeistä on varsin hyvin ymmärrettävissä oman aikamme vapaus-tematiikkaa tarkastellen. Vapaus on aikamme kielenkäytössä varsin latautunut termi. Vapaus sanana asuu jatkuvasti erilaisissa totalitaarisia aatteita edustavien liikkeiden puhe-miesten ja johtohahmojen huulilla näiden vannonessa oman ihannemaailmansa olevan ehdottoman vapaa. Sana palvelee myös tarkoitustaan suurvallajohtajien ajaessa etujaan, pyrkimyksenään tuoda aikaamme oma tulkintansa rauhasta ja vapaudesta. Venäläiset joukotahan ovat esimerkiksi Syyriassa puolustamassa laillista, tunnustettua ja Jumalaa islamilaisen lain hallitessa maanpiiriä. Aivan vastaavasti hän katsoi oman kaltaistensa va-

Liput ovat saapuneet, juhla voi alkaa. Musiikista vastasi Kannuksen Soittokunta johtajanaan Jukka Backman.

Kuvat: Jouko Liikanen

sotavoimat olivat tukemassa vuonna 2011 alkaneen Arabikevään tapahtumissa vapautsiaan vaatineita kansanjoukkoja, huomatakseen pian ainoastaan, että vuosikymmeniä maita hallinneiden autoritääristen rakenteiden tilanne saatiin vain kaaosta, sisällissotaa ja uusia autoritäärisiä hallintoja. Sen enempää diktatorinen, vakautta väkisin tuova hallinto, kuin väkivalloin tavoiteltu demokratiakemityskään eivät ole viime vuosikymmeninä osoittautuneet vapautta takaaviksi kehityskuluiksi.

Vapaus on myös vihan kohde. Silloinen Yhdysvaltain presidentti George W. Bush esitti syyskuun 11. päivän terrori-iskujen tekijöiden syyllistyneen tekoonsa, koska he vihasivat amerikkalaisia vapautta. Näiden iskun toteuttaneiden al-Qaidan järjestön edustajien oppi-isän, egyptiläisen uskonoppineen Sayyed Qutbin mukaan taas yhteiskunta on vapaa vain silloin kun yksilö voi täysin omistautua palvelemaan Jumalaa islamilaisen lain hallitessa maanpiiriä. Aivan vastaavasti hän katsoi oman kaltaistensa va-

pauden olevan uhattuna. Kyseessä oli totaalinen vapauden käsitysten väkivaltainen kohtaaminen, joka omana aikanamme aloitti terrorismin vastaisen sodan myötä erään merkittävimmistä sotatoimien sarjoista ympäri maailmaa.

Hyvät kuulijat - Ajattelin pohtia näin tammisunnuntaina mitä vapaus meille lupulta merkitsee ja mitä siitä on sanottavissa. Jokaisen hyvän tiedemiehen ja tutkijan tavoin yritän luonnollisesti määrittellä edellä esittämän probleemien kautta mitä juuri tässä yhteydessä vapaudella tarkoitetaan. Koska me kaikenmaailman dosentit olemme harvoin harvasanaisia määrittelyisämme, voi tässä kestää hetki.

Onko oma kansallinen vapautemme siis filosofisesti ajatellen vain tulkinnallista? Ehkä 101 vuotta sitten venäläistä varusväkeä aseista riisumaan lähenee Pohjanmaan ja Karjalan miehet olivatkin liikkeellä vain parhaan tulkintansa, eivätkä lopulta oikean yhteiskunnallisen vapauden ajamina? Ehkäpä vapauden sotamme on jotenkin muu-

ten tulkittavissa? Kenties veljessotana? Kansalaissotana? Kapinana? Ehkä kyse olikin sisällissodasta?

Voisi kuvitella, että mikäli tässä nyt yrittäisimme määrittellä luonnontieteellisesti, mitä vapaus on, ajautuisimme ongelmaan. Ehkä jopa perustavaa laatua olevaan identiteettien konfliktiin, josta ulos päästäksemme meidän olisi myönnettävä itsellemme kansakuntana, että oma vapautemme on vain tulkinnallinen kysymys ja sen menettäminen olisi vain siirtymistä toisenlaiseen vapauteen. Tähän vapauden latautuneisuuden problematiikkaan on vaikea löytää yhtä selvää luonnontieteellisesti määritteltävää selitystä, mutta uskallan sil-ti yrittää.

Yhdysvaltalainen neurotutkija ja yhteiskuntakriitikko Sam Harris on kritisoinut moraliin käsitystä siitä, että tie-de ei kykenisi määrittelemään hyvää ja pahaa, näin ollen ei myöskään vapautta. Hän on pukeutunut ajatuksensa vertauskuvaksi, jossa esittää jatkuvan ylenantamisen, eli oksentamisen olevan lääketieteellisesti todettavissa, selitettävissä

ja hoidettavissa. Näin ollen huonona pidetty lähtökoh-tatila on modernin länsi-maisen tieteellisen käsityksen mukaisesti todettavissa huonoksi ja hoidon kautta saavutettu parempi lopputilanne hyväksi. Tällainen logiikka voi auttaa myös Suomemme vapauden määrittelyssä.

Voitaisiinko sitten historiantutkijan kannalta suurrimpaan syntyin, - menneiden tarkasteluun modernien mittapuvien mukaan - syylistymällä sanaa, että tilanteemme olisi jotenkin toinen, mikäli vapaussotaa ei olisi sodittu juuri vapaussotana?

Vaikka tässä pohdinnassa toki syyllistymmekin jos-ja-jos-historiointiin, voidaan perustellusti kysyä, olisimmeko nykyisessä tilanteessamme ilman vapaussotaa? Elämmehän venäläistä aseväkeä aseista, punakaartit olisivat saaneet vallan ja kansankomissaarien tunnustama Suomi olisi jäänyt historian jaloissa valtiomuodoltaan kansandemokratiaksi?

Kuten historia ympäri maailmaa on osoittanut, mikäli

Suomi on kärjessä. Listalle mahtuu kärkisiijoja, kuten *Suomi on maailman vakain valtio. Suomessa on maailman riippumattomin oikeuslaitos. Suomi on maailman onnellisin maa. Suomi on maailman kolmanneksi tasa-arvoisin maa, edellämme ovat sellaiset sivistysvaltiot kuten Islanti ja Norja.*

Tilastot kertovat luonnollisesti vain osan totuudesta, mutta niiden kautta voidaan esittää myös vertailua vapauden merkityksestä. Jospa olisimme jääneet vapaatta puolustaessamme erilaisina aikoina toisenlaiseen asemaan? Ehkäpä, jos Tammisunnuntaina ei ollut-sikaan lähde-ty riisumaan venäläistä aseväkeä aseista, punakaartit olisivat saaneet vallan ja kansankomissaarien tunnustama Suomi olisi jäänyt historian jaloissa valtiomuodoltaan kansandemokratiaksi?

valtion nimessä esiintyvät sanat ”kansan” ja ”demokraattinen” ei kyse todennäköisesti ole kummastakaan. Mikäli molemmat on liitetty kansakunnan nimeen, voimme olla lähes varmoja siitä, että valta on istutettu yhden puolueen eliitille tai vain yhdelle henkilölle, kansantalous on rakennettu hataralle pohjalle, lehdistö ei edusta neljättä valtiomahtia, turvallisuuspalvelut taas tavalliselle kansalaiselle tarkoittavat uhkaa omalle hyvinvoinnille ja propagandistinen kasvatus on koulusivistyksen perusta.

Voitaisiin vain arvailla, olisiko Suomi sittemmin jäänyt Saksan sotatoimien kohteeksi toisessa maailmasodassa, edustanut Kyl-mässä Sodassa Lännelle Neuvostoliiton blokkiin kuuluvaa vasallivaltiota ja Baltian maiden tavoin itenäistynyt toden teolla vasta vuonna 1991 joutuessaan rakentamaan valtiojärjestyksensä, kansallisen identiteettinsä ja esimerkiksi puolustuslaitoksensa tyhjästä uudestaan. Tällaisessa tilanteessa Itämeren kehityttävä strategisesti tärkeäksi seutukunnaksi olisi Suomi todennäköisesti suurvalta-

naapurimme vaikutusyri-tysten kohteena nykyistä aggressiivisemmalla tavalla.

Nämä historia-arvailut tai skenariot ovat tietyistä mielikuvitukseni tuotetta, mutta esimerkiksi itäistä Eurooppaa tarkastellen eivät kovinkaan kaukaa haettuja. Niiden kautta on mahdollista ymmärtää, että merkittävänä vapautta määrittävien suureiden kautta emme olisi olleet tai mahdollisesti olisi edelleenkään vapaa, mikäli vapaussotaa ei olisi sodittu juuri vapaussotana.

Historiallinen käsitys Vapaussodasta taas on silloisen tykkimiehen ja sittemmin kenraaliluutnantti Aksel Fredrik Airon kuvaamana varsin yksiselitteinen: ”Jos tämä oli meidän sisällissotamme, miksi ihmeessä rauhasta olisi neuvoteltu ja rauhansopimus tehty vieraalla maalla, toisen valtion, Neuvostoliiton kanssa? Kyllä minä olen lähtenyt vapaussotaan eivätkä ne minua mihinkään muuhun sotaan saakaan.”

lä esittämieni laadullisten suureiden kautta on paras vapauden muoto, joka kansakunnallemme on koittanut kansakuntien joukossa.

Hyvät kuulijat - länsimaisen tiedekäsitys tavataan liittää monessa yhteydessä taiteeseen. Pohdintojen alla ovat käsitykset todellisuudesta, miten tätä todellisuutta voi tarkastella ja myös se mikä on kaunista. Näinpä uskallankin vetää edellisen pitkällisen määrittelyn ja pohdinnan yhteen taiteen keinoin ja esittää,

että kansallinen vapautemme voidaan tiivistää Sillanpään marssilaulun sanoihin. Siinä on kyse pystyssä seisomisesta ja tarvittaessa kaatumisesta, johon on jokaisella miehellä oikeus. Koska elämme maailman kolmanneksi tasa-arvoisimassa maassa, uskallan sanoa, että tämä samainen vapaus koskee myös jokaista naista.

Sillanpään marssilaulu toki tiivistää vapauden sanoman täytävästi, mutta sanoista jää paljon peittoon. Aivan kuin vapaus olisi vain eh-

dotonta kansallista ylpeyden tuntemista ja aseväen väkivalloin puolustamaa vapautta. Tämä olisi liian yksinkertainen ja yksipuolinen määritelmä. Maassamme saa esimerkiksi kirjoittaa päättäjiä kritisoivan kirjoituksen minkä tahansa laajalevikkisen lehden yleisönosastolle ilman pelkoa salaisen poliisin vierailusta öiseen aikaan kotiovelleen ja vaikka luottaa siihen, että voi elää täyden elämän myös kohdatessaan terveydellisiä haasteita.

Vapautemme asuu siis Sillanpään marssilauluun palaten myös siinä, että vaikka suomalainen kaatuu, on hänellä takanaan joukko niitä jotka ottavat vastaa ja auttavat takaisin pystyyn. Vapauden mukana tulee siis myös jokaiselle kansalaiselle kannettavakseen suuri yhteiskunnallinen vastuu. Tätä vastuuta venäläistä varusväkeä aseista riisumaan lähteet Pohjanmaan miehet eivät välttämättä tienneet antavansa heitä seuraaville sukupolville, mutta tämä vastuu voidaan luonnollisesti vapaina kantaa.

Kapteeni, sotatieteiden tohtori Antti Paronen Oppilasupseeri, Yleisesikuntaupseerikurssi 59 Dosentti, Sotataidon laitos, Maanpuolustuskorkeakoulu

Miten sinä voit parhaiten kunnioittaa veteraanien perintöä?

Sotakokemuksia on yhtä monta kuin on veteraaniakin. Muutama asia siitä kaikkia kuitenkin yhdistää. Yksi on se, että kukaan ei pidä itseään minään ”sankarina”. He vain ”tekivät sen mitä tarvittiin”. He laittoivat isänmaan, sen vapauden ja sen tulevaisuuden oman itsensä edelle, ja korostavat, että Suomi selvisi, koska kaikki ponnistelivat saman tavoitteen eteen.

Toinen on toivomus siitä, ettei kukaan tulevista sukupolvista koskaan joutuisi tuohon tilanteeseen. Heidän perintönsä on siis isänmaanrakkaus, maanpuolustustahto, epäitsekkyys sekä pyrkimys rauhan ylläpitoon. Miten juuri sinä voit sitä parhaiten kunnioittaa?

Mene armeijaan ja suorita varusmiespalvelus. Hanki tilanteen vaatimat valmiudet niin, että jos maa on koskaan uhattuna, sinulla on edellytykset toimia. Tätä silmällä pitäen pidä huoli itsestäsi; niin fyysisestä kuin henkisestä kunnostasi. Ylipaino ja mielenterveyden ongelmat ovat nimittäin johtavat syyt siihen, miksi palvelus katkeaa monella ennen kuin se ehtii alkaakaan.

Olisiko ura Puolustusvoimissa isänmaasi palveluksessa sinua varten? Tai rajojemme suojele Rajavartiolaitoksessa? Työ, jolla on merkitys ei ole vain mainostoinniston keksimä vetävä kampanjaslogan, se on mitä totisinta totta. Tehtäviä löytyy niin sotilashenkilöstölle kuin siviileille. Tai ehkä haluat jatkaa suomalaisen kriisinhallintaosaamisen ja rauhanturvaamisen perinteikistä ketjua kansainvälisissä tehtävissä?

Jos uratoiveet suuntautuvat kuitenkin toisalle, pysy mukana reserviläistoiminnassa. Vapaaehtoisen maanpuolustustyön kautta ylläpidät

maanpuolustustahtosi sekä ylläpidät kuntoasi ja omaa ”kenttäkelpoisuuttasi”. Vapaaehtoisen maanpuolustuksen kenttä on laaja: oma paikka ja rooli voi löytyä myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kursseilta, Naisten Valmiusliitosta tai vaikka Sotilaskotiliiton toiminnasta. Eikä kannata unohtaa työtä veteraanien parissa ja heidän hyväkseen: sotiemme veteraaneja elää nimittäin keskuudessamme liki 13 000. Paikallisyhdistyksiemme vapaaehtoiset tekevät korvaamatonta työtä veteraaniensa rinnalla; seuraa tuoden, virkistysmahdollisuuksia järjestäen ja käytännön toiminna avustan. Oman alueesi toimijat löydät täältä. Jos aika ei riitä vapaaehtoistyöhön, voit tukea veteraanityötä lahjoittamalla Sotiemme Veteraanit-keräykseen. Kannattaa myös ehdottomasti liittyä kannattajajäseneksemme. Tällöin saat kotiisi joka

toinen kuukausi ilmestyvän Sotaveteraani-lehden, jonka kautta pysyt mukana niin veteraanityön uutisissa kuin veteraani kohtaamisissa vain noin kymppillä vuodessa. Oletko muuten tullut ajatelleeksi, että niitä veteraanien puolustamia arvoja voi ylläpitää ihan jokapäiväisessä elämässään? Lakiä noudattamalla ja toisiamme kunnioittaen me kaikki autamme osaltamme ylläpitämään maamme rauhaa ja turvallisuutta.

Kanssaihminen kunnioitus saattaa kuulostaa petollisenkin yksinkertaiselta, mutta on huomattavasti ratkaisevammassa roolissa kuin sitä ehkä edes tajuua. Ulkoapäin tulevaa uhkaa vastaan pystyy nimittäin puolustautumaan vain yhtenäisen, saman tavoitteen eteen ponnisteleva kansa. Hajanainen ja toisiaan vastaan kääntynyt kansa sen sijaan edesauttaa vihollisen pyrkimyksiä, minkä tiedostavat ne kansainvälisiä

ole samanarvoista. Suhtaudu siis kriittisesti lukemaasi. Ennen kuin jaat tai kommentoit, selvitä ainakin se, onko se totta. Saatat hämmästyä, kuinka paljon verkon (ja siten ihmisten) kautta tietoisesti levitetään materiaalia, joka ei ole totta, mutta jonka aiheuttama viha ja sekaannus palvelee sitä tuottavan tahon suurempia tarkoitusperiä. Jos siis haluat veteraanien tahdon mukaisesti auttaa vaalimaan rauhaa, pidä huoli siitä, ettet ole jo tietämättäsi sotilas vieraan vallan sinunkin tietokoneesi kautta käymässä sodassa.

Ariela Säkkinen

Kirjoittaja on Sotaveteraaniliiton tiedottaja

Kokkolan Reserviupseerit ry:n aattoperinne

Kokkolan Reserviupseerit ry kävi perinteitä noudattaen 23.12.2018 laskemassa Kokkolaan haudattujen Mannerheim-ristin ritarien haudoille sinivalkoisin nauhojen varustetut havuseppeleet. Kuvassa seppleen lasku kaksinkertaisen Mannerheim-ristin ritarin, eversti Martti Ahon haudalle. Kunniaavartiossa majuri (res.) Jari Myllymäki ja yliluutnantti (res.) Pasi Paasila, majuri (res.) Terho Tattarin toimiessa seppleen laskijana. Kunniakäynnit. suoritettiin myös Ritari nro 132, kapteeni Carl-Birger Kvikantin ja nro 54, kapteeni Paavo Kahlan haudoille.

Kuvateksti Terho Tattari, kuva Eero Muhonen

Meripuolustus

Opi veneen ohjailua ja navigointia. Nykyaikana luotetaan liikaa elektronisiin navigointivälineisiin, kuitenkin perinteiset merimies- ja navigointitaidot ovat ainoat, joihin voi luottaa kaikissa olosuhteissa.

Meripuolustuspiiri vastaa MPK:n merellisistä kursseista. Toiminta-alue kattaa koko rannikon Virolahdelta Tornioon. Painopiste on sotilaallisia valmiuksia palvelevissa kursseissa, jotka käsittelevät pääasiassa laivasto-, rannikkotykistö- ja rannikkojoukkotoimintaa. Lisäksi harjoitellaan mm öljyntorjuntaa, hätäensiapua ja turvallista liikkumista vesillä.

Pohjanlahden koulutuspaikalla on neljä koulutusosastoa:

Suupohjan viirikö
Vaasan meriosasto
Kokkolan meriosasto
Perämeren meriosasto Oulussa

Kun on kerran päässyt kokeilemaan pelastuspuvun pukeamista, pelastuslautalle nousemista ja simuloitua helikopteri pelastautumista, se auttaa toimimaan oikein aidossa hätätilanteessa.

Kuvat: Pohjanlahden koulutuspaikan arkisto.

Tekstit: Ralf Ström, Koulutuspäällikkö/ Pohjanmaan koulutuspaikka

Kursseillamme voi oppia pelastautumaan ja olemaan helppo pelastettava.

Meripuolustuspiirillä on koulutusaluksina kuusi L-luokan venettä, joista kaksi on sijoitettu Pohjanlahdelle. M/s Halkokari Kokkolassa ja M/s Sommarö Vaasassa. Suupohjan viiriköllä on käytössään Ahven-luokan alus.

Öljyntorjuntaan tulee varautua, koska alusliikenne merenkurkussa kasvaa koko ajan. Kuvassa harjoitellaan pelastuslaitoksen aluksella öljyn nuottausta. Alus on laskenut keräilypuomit alas ja kerää vedenpinnalta öljyn kannella oleviin säkkeihin tai säiliöihin.

Självständighetsfest

Karleby svenska gymnasium och Donnerska skolan firade Finlands 101 år som självständigt land den femte december 2018 i Pohjolasalen på Hälsovägen. Festsalen var fylld av elever och studerande, veteraner och andra inbjudna gäster samt lärare och övrig personal. Festen öppnades med Finlandiahymnen. Gymnasiestuderandena Amalia Porko och Samuel Frilund hälsade alla hjärtligt välkomna. Sedan tänjde elever i Donnerska skolan det första adventsljuset. Konferenciererna och studerande i åk 1 i gymnasiet tänjde också ljus till minne av stupade soldater som en gång gått i vår skola.

Därpå följde en avtäckningsceremoni av en plakett till Mannerheimriddaren kapten Carl-Birger Kvikan till minne. Han var skolans elev på 1930-talet. Major i reserv Terho Tattari höll ett minnestal och ledde ceremonin tillsammans med major i reserv Jari Myllymäki. Karleby svenska gymnasium tackade Mannerheim ristin ritarisäätiö, Kokkolan reserviupseerit r.y. och Karleby krigsveteraner r.f. för finansieringen av minnesplaketten. Vi riktade ett speciellt tack till major i reserv Terho Tattari för initiativet till och arbetet med plaketten. Sedan kom Carl Kurtén fram och framförde veteranernas hälsning. Han berättade också om vinterkriget. Efter det sjöngs Täällä pohjantähden alla vackert av Saara Saviaro. Studerandekårens ordförande Leevi Leipälä samt viceordförande Mikaela Saksa i åk 3 i gymnasiet kom fram på scenen. De gav budkavlen vidare till andraårsstuderandena i kåren, Wille Seppälä och Rosa Renlund. Studentdimission blev det också. Gymnasiets vicerektor Nina Hansén kom fram på scenen. Det var två studerande som fick ta emot studentmössan denna dag. Vicerektorn höll också ett fint tal till de

båda nyblivna studenterna. Sedan sjöng vi studentsången tillsammans. Som festtalare hade vi Pauliina Holmqvist. Hon berättade att hon är både jordbrukare och talterapeut. Holmqvist pratade bland annat om att vi ska vara med och bidra till Finlands identitet och självständighet. Hon framhöll också vikten av kunskap och poängterade hur viktigt det är att lära sig.

Till sist sjöng alla Vårt land och efter det började veteranerna tåga ut ur festsalen. De nya studenterna tågade ut efter dem och sist eleverna och studerandena i Karleby svenska gymnasium och Donnerska skolan.

Abiturient Nathalie Wikman (text)

Mikael Lassila (foto)

Mannerheim-ristin myöntämisperusteluissa panssarikapteeni Kvikan til-le mainitaan: " Johti rynnäkkötyökkomppaniaansa erittäin tarmokkaasti ja rohkeudella vastahyökkäeseen Kuuterselän kylään. Komppania tuhosi osittain ampumalla, osaksi päälle ajamalla kaiken, mikä sen edessä oli. Ainakin 13 panssarivaunua, kolme rynnäkkötykkiä ja n. 15 panssaritorjuntatykkiä. Kommentoivaunnsa tuhouduttua, kovan tärähdyksen seurauksena vielä lähes kuuro ja haavoittunut kapteeni Kvikan nousi lähimpään vaunuun jatkaen taistelua, kunnes tehtävä oli suoritettu. Taistelun jälkeen hänet vietiin haavoittuneena sidontapaikalle ja sieltä kenttäsairaalaan Viipuriin, missä hän menehtyi haavoihinsa seuraavana päivänä."

Vieraiden ja koulun oppilaiden saapuessa juhlasaliin edessämme oli juhlallisesti esille laitettuna kuva koulun sankarivainajien Pro Patria -taulusta sekä yläosassa Mannerheim-ristin ritari, kapteeni Kvikanin kuva. Airueet lisäsivät tilanteen arvokkuutta.

Muistotaulun luovuttivat Karleby Gymnasiumille Mannerheim-ristin ritarien säätiön, Kokkolan Reserviupseerit ry:n ja Karleby Krigsveteraner rf:n puolesta majuri (res.) Terho Tattari, majuri (res.) Jari Myllymäki ja Carl Kurtén. Lisäksi koululle lahjoitettiin 191.stä Marskin Ritarista tehty kirja.

Mannerheim-ristin ritarin kunniataulun luovutuspuheen piti majuri (res.) Terho Tattari. Taustalla kunniataulun vieressä airueet Emma Aho ja Oscar Byström odottavat hetkeä, jolloin poistavat sinisen suojaverhon. Ennen luovutuspuhetta sytytettiin kynttilät kaikkien koulun oppilaina olleiden sankarivainajien kunniaksi. Kuvan edessä pieni osa kynttilöitä pitävistä oppilaista, vasemmalta Mirjam Korkiala, Riina Sorvisto ja Erica Niemi.

Airueet Emma Aho ja Oscar Byström paljastivat kunniataulun. Taulun yläosassa Mannerheim-risti ja alla teksti: Mannerheimriddaren NR 132 kapten Carl-Birger Kvikan, student från Svenska samskolan i Gamlakarleby 1930.

Luennot & kurssit Pietarsaassa - Föreläsningar & kurser i Jakobstad:

11.4. Kotitalouksien varautuminen 1

Mitä teet, jos sähkönjakelu katkeaa keskellä talvea ja palautuu vasta kahden viikon kuluttua?

Kurssi *Kotitalouksien varautuminen 1* antaa sinulle tiedot ja eväät, joilla voit parantaa omaa ja perheesi kriisinsietokykyä vakavissa häiriötilanteissa. Kurssi toteutuu luentona ja ryhmätyönä.

Tavoite:

Kurssilaiset tuntevat kotivaran ja mitä häiriötilanteita voi syntyä esim. pitkän sähkökatkon aikana, ja miten niihin voidaan varautua kodeissa.

Paikka ja aika: Pietarsaaren lukio (Koulukatu 20, 68600 Pietarsaari), 11.4.2019 klo 18.00.

Kurssi on maksuton ja kaksikielinen.

Ennakoilmoittautuminen ja lisätietoja MPK:n kurssikalenterin kautta (<https://mpk.fi/koulutuskalenteri/koulutus/99374/>).

18.4. Kotitalouksien varautuminen 2

Miten suojelet perheesi kaasui- tai säteilyvaaratilanteessa?

Kurssi *Kotitalouksien varautuminen 2* antaa sinulle tiedot ja eväät, joilla voit parantaa omaa ja perheesi kriisinsietokykyä vakavissa häiriötilanteissa tai poikkeusolojen aikana.

Kurssi toteutuu luentona ja ryhmätyönä.

Tavoite:

Kurssilaiset tuntevat erilaiset poikkeusolot, kuten teollisuus- ja säteilyonnettomuudet, pandemiat ja sotatoimet, sekä suojelutoimenpiteet näiden aikana ja kuinka niihin voidaan varautua kodeissa.

Paikka ja aika: Pietarsaaren lukio (Koulukatu 20, 68600 Pietarsaari), 18.4.2019 klo 18.00.

Kurssi on maksuton ja kaksikielinen (ei ennakoilmoittautumista).

Lisätietoja MPKn kurssikalenterin kautta (<https://mpk.fi/koulutuskalenteri/koulutus/99381/>)

7.5 Jälleenlatauskurssi / handladdningskurs

Patruunoiden jälleenlataaminen / handladdning av patroner.

Paikka ja aika: Nicklinin talo, Hämeenkatu 23B, 68600 Pietarsaari, 7.5.2019 klo 18.00.

Kahvimaksu / kaffeavgift.

Kurssi on kaksikielinen.

Lisätietoja: Stefan Järndahl, 044 785 1219

Muista myös

www.kpmaanpuolustajat.fi

<https://mpk.fi/pohjanmaa/>

<https://mpk.fi/koulutuskalenteri/>

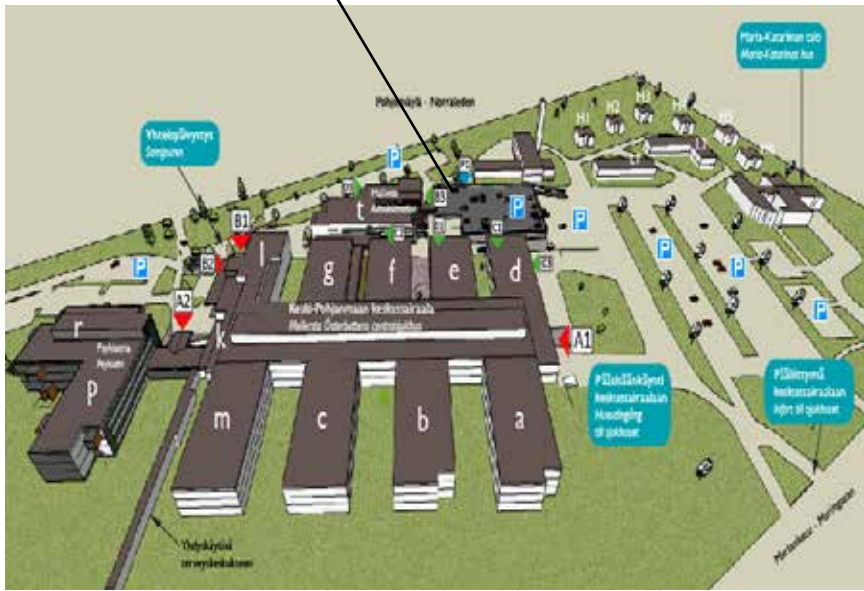

Kokkolan Reserviupseerit ry:n ja
Kokkolan Reserviläiset ry:n
SÄÄNTÖMÄÄRÄISET KEVÄTKOKOUKSET

Keski-Pohjanmaan sosiaali- ja terveyspalvelukuntayhtymä Soite
osoitteessa: Mariankatu 16-20, 67200 KOKKOLA
torstaina 25.4.2019 alkaen klo 18.00.
Kahvitarjoilu, tervetuloa!

Hallitukset

Kulku auditorioon tapahtuu parkkitalon ylätasanteen kautta
hallintorakennukseen ja sitä kautta auditorioon.

Keski-Pohjanmaan Reserviläispiiri ry:n,
Reserviupseeripiiri ry:n ja
Maanpuolustajien Piiri ry:n sääntömääräinen

KEVÄTKOKOUS

ti 9.4. 2019 klo 19.00
Nicklinin talo, Hämeenkatu 23B, 68600 PIETARSAARI
Pysäköinti esimerkiksi viereisen puiston yhteydessä.

Ohjelma: 18.30 piirihallitus, 19.00 vanhat piirit,
19.30 K-P:n Maanpuolustajien piiri ry.

Tervetuloa! Hallitukset

KOTKA RANKKI – KEVYTTÄ YLÄPILVEÄ

Haapajärven-Reisjärven Reserviläiset ry. järjestää sotahistoriasta kiinnostuneille
kevätretken 4.–5.5.2019 reitillä Reisjärvi - Haapajärvi - Mikkeli - Kotka Rankki.

Vierailukohteena ovat mm. Päämajamuseo, Viestikeskus Lokki, Jalkaväkimuseo,
linnakeaari Rankki, kiertoajelut Kotkassa ja Jyväskylässä, Utin sotahistorialliset paikat,
Kouvolan kasarmi, erilaiset sotateollisuuspaikat.

Hinta 150 €/henkilö sisältää majoituksen Rankissa entisessä kasarmissa 5-hengen tuvissa
(lisähinnasta 20 €/hlö 2hh henkilökunnan rivitaloissa), laivamatkan, bussikuljetuksen ja
sotahistoriaa tuntevan oppaan palvelukset, pääsymaksut museoihin, päivällisen ja
aamiaisen ravintola Rankin Sotkussa.

Tiedustelut ja ilmoittautumiset viimeistään 15.4.2019.

Osmo Halonen
Puh. 040 747 3183
osmoj.halonen@gmail.com

Markku Takala
Puh. 0400 889 660
markku.takala53@gmail.com

Nivalan Reserviupseerikerho ry:n
sääntömääräinen **KEVÄTKOKOUS**

Liikuntakeskus Uikon yläkerran kabinetissa
keskiviikkona 24.4.2019 klo 19.00.

Käsitellään sääntömääräiset asiat.

Kokousta ennen klo 18.00 on kerhon jäsenille keilakisa Uikos-
sa, omavastuu 5 €.

Tervetuloa!
Nivalan Reserviupseerikerho ry:n hallitus

Kalajoen kansallisen veteraanipäivän juhla

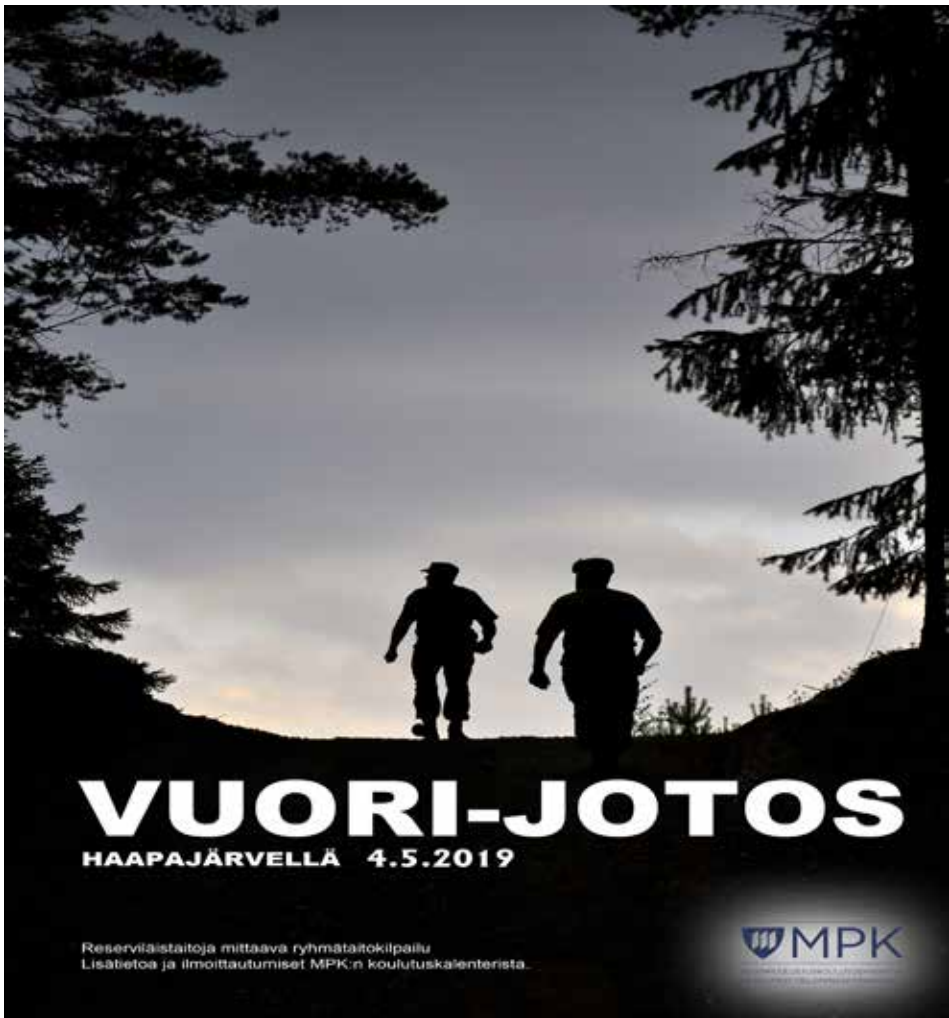
LAUANTAINA 27.4.2019 klo 13
Kylpylähotelli Sanin Aalto-sali, Kalajoki
Juhlapuhujana maakuntaneuvos Kimmo Kajaste
Tervetuloa!

**SOTA- JA KULTTUURIHISTORIALLINEN MATKA
ITÄ-KARJALAAN**
Kalajoen reserviläisjärjestöjen matkassa 22.-25.7.

Lisätiedot ja yhteydenotot: Esko Valikainen,
esko.valikainen@kotinet.com

**Piirinmestaruuksien kilpailukalenteri vuodelle 2019
Keski- Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri ry**

Kilpailulaji	Paikkakunta	Ajankohta	Vastuuhenkilö
Vuori-Jotos	Haapajärvi Asevarikon a-rata	4.5	Seppo Ruotoistenmäki 040 587 0423
Palveluammunta	Kokkola	18.5.	Christer Eriksson 040 552 5269
PA1, 2, 3 ja 4	Ampumarata	klo 10.00	
Pienoiskiväärikilpailu	Nivala	30.5.	Eino Mehtälä 0400 818 378
makuu 60ls ja 3*20ls	Pyssymäki	klo 10.00	
SRA-kilpailu	Ylivieska	9.6.	Arto Hautala 044 243 6435
	Huhmarin a-rata	klo 10.00	
Ruutiasekilpailut La: RA3 ja res.kenttä, kenttäammunta ja pie- noispistooli Su: sotilaspika- ja isopis- toli	Haapajärvi Varikonrata	9.-10.6. klo 9.00	Raimo Palomäki 040 724 5615
Perinnease-ammunnat	Pyhäjärvi	10.7.	Seppo Ruotoistenmäki 040 587 0423
Kivääri + pistooli	Jokikylän a-rata	klo 17.00	
Sotilasasekilpailut RK3 ja RK7, sotilaskivääri 300m ja sotilaspistooli 25m	Haapajärvi Varikonrata	9.9. klo 10.00	Raimo Palomäki 040 724 5615
Kaksoishirvi	Uusikaarlepyy	1.9. klo 12.00	Johan Irjala 0400 242 014
Ilma-asekilpailut	Ylivieska Ylivieskan lukio	Joulukuu	Esa Isokoski 044 449 2510

**Kilpailukutsu
Karin Panos 2019**

Paikka: Haapajärven Varikonrata
Aika: Sunnuntaina 28.04. alkaen klo 10:00
Johtaja: Rainer Artismaa, puhelin: 040 760 5310

Lajit:
Reserviläiskivääri 7,62*39
Vain tämä kaliiberi käy, ei esim. 223 tai 308
ase vakiovarustein avotähtäimillä.
Ammutaan 300m, 3+2 koelaukausta ja 10 kilpalaukaus-
ta. Aseen oman hihnan käyttö on sallittu.

Sotilaskivääri, ”Pystykorva”
Ammutan 300m, 3+2 koelaukausta ja 10 kilpalaukausta.
Ase vakiovarustein sotilaskivääri
kaliiberi 7,62*53 R.
Ei muita aseita/kaliiberia
Aseen oman hihnan käyttö on sallittu.

Koelaukaukset näytetään ja tarvittaessa ilmoitetaan puhe-
limella.

Kielletyt varusteet:
kaukoputket, kiikarit ja äänenvaimentimet,
ammuntaa tukevat ns. ampujan takit/housut, kengät ja
hansikkaat

Sarjat: Yleinen ja Y50
Aseet: Omilla aseilla
Palkinnot: Yhteistuloksen kolme parasta palkitaan,
samoin lajien kolme parasta.
Osall.maksu: 10€ laji
Huom!
Ampujilta vaaditaan ampumaharrastevakuutus
tai vastaava.
Huom! Metsästyskortin vakuutus ei käy.
Lisätietoja: Rainer Artismaa, puhelin: 040 760 5310

Tervetuloa!

**Kilpailukutsu
Jepen Pytty 2019**

Paikka: Haapajärven Varikonrata
Aika: Sunnuntaina 26.5. alkaen klo 10:00

Lajit:
Pienoispistooli (kal. .22), viisi koelaukausta ja 5+5+5 kilpalau-
kausta

Reserviläiskivääri 7,62*39, viisi koelaukausta ja 6+6+6 kil-
palaukausta, matka 150 metriä. (vain tämä kaliiberi sallittu)

Palkinnot:
Voittajalle vuodeksi kiertopalkinto ja kolme parasta palkitaan.

Sarjat:
Vain yksi sarja

Johtaa:
Ammunnan johtajana toimii Rainer Artismaa.

Maksu:
Osanottomaksu 10€ / kilpailu.

Huom!
Ampujilta vaaditaan ampumaharrastevakuutus tai vas-
taava.

Lisätietoja: Rainer Artismaa, puhelin:
040 760 5310

Tervetuloa!

Vala

Kevyen osaston polkupyöriä lastataan laivaan Tornioon vietäväksi. Oulu, Toppilan satama 1944.10.05, SA-kuva

No tulhan se sitte semmonen-ki päivä meille alokkaelle, että pitäs vannoo vala, tämän isänmoan puolesta kamppaella viimeeseen verpisaraan asti. Sehän ei Hiukkavoarasta Tornion torille ollu matka eikä mikään. Voan annahhan olla. Myö istuttiin siinä komppanian seinustalla oamuaoringossa ja pumpattiin ilimaa polokupyörien renkaesiin ja tietäväks ol tehty, että puolet matkasta poletaan ja puolet ajetaan autokyyvillä. Kalevanko lie ollu reportter eli Liiton, mutta se otti minusta valokuvan ja siellä lienen tänäki päivänä lehen arkistoessa, ehkäpä ollu kanskuvapoekanaki.

Ja eiku mänöks. Vanahat sano, että se on mopon perseessä Lepperin leima ennenkun perillä outta ja sehän piti pakkasa, satulassa ku luki, että Lepper. Niinhän sitä polokee vintattiin ja eipä aekookaan, kun oltiin perillä. Teltat pystyyn ja taloks. Meijän alikessu jako semmosia pyrämiitin näkösiä purkkia ja sano, että juokee pahimpaan jannoon. Se ol keltasta se juoma ja hirveen väkevätä ja myö moalaestollot arveltiin, että se on jotaki tiivistettä ja etittiin vettä, millä lantrata. Myöhemmin saen kuulla, että se ol appelsiiniuoremehua. Ei oltu semmosta nähty enempätä kun

jukurttipurkkiakkaan, jota epäpäälevästi maesteltiin."Maan korvessa kulkevi lapsosen tie." Marssittiin sitte Tornion halaki ja nyt vanahana ukkona minä oun ajatellu, että miten siinä sukupolovet kohtas toesistaan tietämätä. Meijän eversti Eero Eräsaari, kaopunginjohtaja Veikko Hanhirova ja evers-ti Wolfgang Halsti ol kaekki sotkeotunna minun olemassa-olloon. Elähän mittään. No tämä Eräsaari ol 1941 vänrikkinä johtanna pihtiputtaalaesten yritystä Ristisalamen sillan yli Tolovajärvellä ja sinne ol Neuvostoliiton Sankar Pietari Tiikkiläinen ampunna konekivvää-

rillään sitte myö saksalaeset yrittäjät ja pyhäjärvesten JP 6:n ensimmäesen komppanian sukupuuttoon. Sinne ol männy jokkeen kuolleina seihtemäntoesta Pyhäjärven poekoo, minunki setä, mutta toenen setä peäs verissään uimalla takasi. Annappas olla. Kahtelin vanahoja valokuvia ja hoksasin, että isävaenoo posseeraa moamieskoulussa Veikko Hanhirova -nimisen pojjan vieressä. Tämä mies ol Tornion kaopunginjohtajana, kun minä siinä marssin parraatissa. Se ol isälle laettanna kuhtukirijeen, että tulla kaveriks sinne poekoo kahtomaan, voan kuume ol silon veteraanin koatanna, eikä

päässy. Entäpä sitte tämä ankarin tappaos. Siellähän seiso korokkeella eversti Wolfgang Halsti. En minä yheksäntoestavuotiaana näestä sota-asioesta mittään tiennä, mutta nyt jo on selevee, että Oulun Toppilan satamassa pakattiin Halstin Jalakaväkirykmentti ykstoesta nelijään sivviililaevaan ja siitä syksy-yössä 1944 Torniota kohti. Outettiin ja pelättiin saksalaesten lentokonneita, miehet ol komennettu piiloon kansien alle. Uhtuan ja Kies-tingin moajalakamiehet ol ens kertoo myrskysellä merellä – laevat ol täönnä oksennusta ja ripulpaskoo. Ja entiset aseveli-

jet ol vastassa. Tämän Halstin perässä minun isävaenoo sitte kävel läpi Lapin käsvartta myöten, se ol kaokopartioessa kantanna sitä kyynelratiota ja nyt kaet sillä ol ollu semmonen isompi Bertta-keskus völijättävänä. Se sano nähessään Halstin televiisiossa, että ussempi kilometri on tuonki ukon jälessä kävelty. "Navigare necesse est, vivere non est necesse."

Vanaha kapteeni

Pohjanmaan Maanpuolustaja on

Keski-Pohjanmaan Maanpuolustajien piiri ry:n,
Autojoukkojen Keski-Pohjanmaan Kilta ry:n,
Österbottens Försvargille - Pohjanmaan Maanpuolustuskilta rf:n,
Vaasan Maanpuolustusnaiset ry:n sekä Keski-Pohjanmaan
Meripuolustajat ry:n yhdistysten tiedotus- ja jäsenlehti.

Talousasiat: Rauno Hauta-aho P. 040 581 7412
rauno.hauta-aho@sok.fi. **Paino:** Botnia-Print Oy, Kokkola

**POHJANMAAN
MAANPUOLUSTAJA**

Päätoimittaja: Jouko Liikanen P. 044 558 2603
paatoimittaja@kpmaanpuolustajat.fi
www.kpmaanpuolustajat.fi

Aineistopäivät:

Talvisodan päättyminen 13.3.
Marskin syntymäpäivä **4.6.**
Haminan rauha 1809 19.9.
Itsenäisyyspäivä 6.12.

OSOITTEENMUUTOKSET

RES: (09) 4056 2040
toimisto@reservilaisliitto.fi
RUL: (09) 4056 2054
toimisto@rul.fi

Autojoukkojen Kilta:

Ari Olli 050 375 4257
ari.am.oli@gmail.com
Vaasan Maanpuolustusnaiset:
Raija Koivisto 040 5186639
mpn.vaasa@gmail.com

Österbottens Försvargille:

Ilkka Virtanen 050 537 7909
ilkka.virtanen@uva.fi
K-P Meripuolustajat:
Jari Kivioja 050-5311463